

अधिष्ठात् ति० अधि+स्था-हृच् पत्वम् । अध्यक्षे, नियमित-
कार्यविशेषाकरणेन कृताकृतावेक्षके, नियन्त्रि च ।
“आत्मेन्द्रियाद्यधिष्ठतेति” भाषा० । अधिदेवे च ।
“इन्द्रियाणामधिष्ठादेवास्ते परिकीर्त्ता” इति पुरा० । ते
च अधिदेवताशब्दे दर्शिताः सर्वाधिष्ठाता तु परमेश्वर एव
तदपि तल्लैवान्तर्गामिब्राह्मणेन दर्शितम् । “तत्सामिध्या-
दधिष्ठात्वं मणिवदिति” सांख्यसू० । यथायस्कान्तमण्येः
सामिध्यामालेण शल्यनिष्कर्षकत्वं न सङ्ख्यादिना तथै-
वादिपुरुषस्य संयोगमालेण प्रकृतेर्महत्तत्त्वरूपेण परिणम-
नम् । इदमेव च सोपाधिष्ठत्त्वमित्यर्थः । तथाचोक्तम् ।
“निरिच्छे संस्थिते रत्ने यथा लोहः प्रवर्त्तते । सत्ता-
मालेण देवस्य तथा चेयं जगज्जनिः । अत आत्मनि
कर्तृत्वमकर्तृत्वं च संस्थितम् । “निरिच्छत्वादकर्त्तासौ
कर्त्ता सन्निधिमात्रतः” इति सां०भा० । स्त्रियां ङीप् ।
अधिष्ठान न० अधि+स्था-ल्युट् । नियमितकार्यविशेषाकरणेन
सामिध्यामालेण नियमनाय, स्थितौ, वेदान्तशास्त्रप्रसिद्धे
आरोपाधिकरणे च । वेदान्तिनाञ्च अध्यासस्याङ्गमधिष्ठानं
यथा तथाऽध्यासशब्दे वक्ष्यते । अधिकरणे ल्युटि । पुरे
आधारमाले, आश्रये च । “तदधिष्ठानाश्रयदेहे
तद्वाद इति” सां०सू० । “तस्य लिङ्गस्य यदधिष्ठानमाश्रयो
वक्ष्यमाणभूतपञ्चकं तस्याश्रये षाट्कौशिके देहे इति
भाष्यम्” । करणे ल्युटि । चक्रे, प्रभावे च चक्रेण, प्रभावेन च
हि प्रवृत्तयुद्धकल्यादिसम्भवः । अधिष्ठानञ्च नियन्त्रित्वं
यथोक्तं सांख्ये । “संहतपरार्थत्वात् त्रिगुणादिविपर्य-
यादधिष्ठानादिति” “इतश्च पुरुषोऽस्ति अधिष्ठानात्
त्रिगुणात्मकानामधिष्ठीयमानत्वात् यद्यत् सुखदुःखमोहात्मकं
तत् सर्वं परेणाधिष्ठीयमानं हृष्टं यथा रथादि यन्त्रादिभिः,
सुखदुःखमोहात्मकञ्चेदं बुद्ध्यादि, तस्मादेतदपि परेणाधिष्ठात-
व्यम् । स च परस्त्रैगुणत्यादन्य आत्मेति” सां०कौ० । भावे
ल्युट् । सन्निधिमात्रे । “अत्राधिष्ठानं कुर्वति” आवाहन-
सन्धः । “भोक्तुरधिष्ठानाङ्गो गायतननिष्माणमन्यथा पूति-
भावप्रसङ्गात्” इति सांख्यसू० । “भोक्तुः प्राणस्याधिष्ठानात्
व्यापारादेव भोगायतनस्य शरीरस्य निष्माणं भवति ।
अन्यथा प्राणव्यापाराभावे शुक्रशोणितयोः पूतिभावप्रसङ्गात्
ऋतदेहवदित्यर्थः । तथाच रससञ्चारादिव्यापारविशेषैः
प्राणो देहस्य निमित्तकारणं धारकत्वादिति भाव इति भा० ।
ननु प्राणिनः निर्व्यापारस्याधिष्ठाने प्रयोजनाभाव इति
तत्राह । “ऋत्यद्वारा स्वामप्राधिष्ठितनैकान्प्रात्” इति सा०

सू० । “देहनिष्माणे व्यापाररूपमधिष्ठानं स्वामिनश्चेतनस्यै-
कान्यात् अपेक्षा नास्ति किन्तु प्राणरूपऋत्यद्वारा यथा
राज्ञः पुरनिष्माण इत्यर्थः । तथा च प्राणसप्राधिष्ठात्वं
शाब्दात्, पुरुषसप्राधिष्ठात्वं प्राणसंयोगमालेणेति सिद्धम् ।
कुलात्मादीनां घटादिनिष्माणेष्वप्येवम् । विशेषस्त्वयं तत्र
चेतनस्य बुद्ध्यादेश्चाप्युपयोगोऽस्ति बुद्धिपूर्वकं स्रष्टृत्वा-
दिति । यद्यपि प्राणाधिष्ठानादेव देहनिष्माणं तथापि
प्राणद्वारा प्राणिसंयोगोऽप्यपेक्ष्यते पुरुषार्थमेव प्राणेन देह-
निष्णादित्याशयेन भोक्तुरधिष्ठानादित्युक्तम् इति भा० ।
अधिष्ठीयते कर्म्मणि ल्युट् । अधिष्ठिते सन्निधिमात्रेण
नियन्त्रिते । “इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठान-
सुच्यते” इति गीता ।

अधिष्ठित ति० अधि+स्था-कर्म्मणि क्त । अध्युषिते “विलोक्य
वृद्धोक्षमधिष्ठितं त्वयेति” कुमा० । सन्निधिमात्रेण नियो-
जिते “ईश्वराधिष्ठिताः सर्वे स्व स्वं कार्यं हि कुर्वते
इति पुरा० ।

अधिहरि अव्य० हरौ, विभ० अव्ययी० । हरिमधिकृत्येत्यर्थे
अधीकार पु० अधि+क-घञ् उपसर्गस्य दीर्घत्वम् । अधि-
कारशब्दार्थे “सर्वाकारेष्वधीकारो महायन्त्रप्रवर्त्तनम्”
इत्युपपातकगणनायां अनुः । “स्वागतं स्वानधीकारा-
निति” कुमा० ।

अधीत न० अधि+इङ्-भावे क्त । अध्ययने, कर्म्मणि क्त ।
कृताध्ययने अभ्यस्ते च ति० । “ईषदीषदनधीतविद्ययेति”
कुसु० । “अधीतवेदवेदाङ्गत्वेनेति” वे०सा० ।

अधीति स्त्री अधि+इङ् अध्ययने क्तिन् । अध्ययने “अधी-
तिबोधचरणप्रचारणैरिति” नैष० । अधि+इङ्-स्मरणे
क्तिन् । स्मरणे “नू ते पूर्वस्य वसो अधीतौ तृतीये”
इति ऋ० २, ४, ८, “अधीतौ स्मरणे” इति भाष्यम् ।

अधीतिन् ति० अधीतमनेन अधीत+इनि । कृताध्ययने ।
“त्वयुत्तरासङ्गवतीमधीतिनीमिति” कुमा० । एतदित्य-
न्तयोगे च कर्म्मणि सप्तमी वेदेऽधीतोत्यादि किन्तु कर्म्मा-
विवक्षया प्रथमं भावे एव क्तः पश्चात् कर्म्मणा योगः
कृतपूर्वी कटमित्यत्रैव । यथोक्तं हरिणा । “अकर्म्मकत्वे
सत्येव ज्ञान्ते भावाभिधायिनि । पश्चात् क्रियावता कर्त्ता
योगो भवति कर्म्मणेति” । विस्तरः सत्कृतसरलायां द्रष्टव्यः ।

अधीन ति० अधिगतमिने प्रभुम् अन्त्या०स० । आयात्ते । विस्वा-
धीन इत्यादौ तु विन्ते अधि-इति वाक्ये समासे अध्युत्तर-
पदात् ख । “क तु मां त्वदधीनजीवितामिति” कुमा० ।